

Î N C H E I E R E

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Petru Ciobanu și Angelica Ciobanu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni „Termoelectrica” împotriva lui Petru Ciobanu și Angelica Ciobanu, intervenient accesoriu Asociația proprietarilor de locuințe privatizate nr. 54/218 cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Petru Ciobanu și Angelica Ciobanu și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana, municipiul Chișinău din 24 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 16 august 2016, SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Petru Ciobanu și Angelica Ciobanu, intervenient accesoriu APLP nr. 54/218 cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 01 decembrie 2006, între SA „Termocom” (succesorul în drepturi, SA „Termoelectrica”) și APLP nr. 54/218 a fost încheiat contractul de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 5120.

Menționează că, conform pct. 1.1 al contractului, reclamanta s-a obligat să livreze APLP nr. 54/218 energie termică în apă caldă, iar ultima, la rândul său, și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizată.

Invocă că, APLP nr. 54/218 nu și-a executat obligația de plată pentru consumul de energie termică, acumulând la data de 08 iulie 2016 o datorie în mărime de 15 127 481,28 lei.

Relevă că, în urma consumului de energie termică, APLP nr. 54/218 a prestat în continuare servicii de gospodărire comunală, inclusiv energie termică, la toți proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ale blocului gestionat, care la rândul lor au beneficiat de serviciul

prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform facturilor primite.

Afirmă că, APLP nr. 54/218 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv pârâții Petru Ciobanu și Angelica Ciobanu pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în mărime de 4 651,92 lei, pentru perioada 01 noiembrie 2011 - 01 ianuarie 2016, fapt ce îl impune în imposibilitate de a achita creanțele față de SA „Termoelectrica”.

Sușține că, întru evitarea consecințelor prejudiciabile, este în drept să înainteze prezenta cerere de chemare în judecată conform prevederilor art. 599 alin. (1) din Codul civil.

Menționează că, conform informației din Registrul bunurilor imobile nr. 0100303106, pârâții sunt proprietarii apartamentului nr. 21 din str. Podul Înalt, 18, mun. Chișinău iar în baza contului personal deschis la APLP nr. 54/218 pe numele lui Petru Ciobanu și Angelica Ciobanu, aceștia au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Notează că, conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ-comunale, pârâții pentru perioada 01 noiembrie 2011 – 01 iunie 2016, au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 4 651,92 lei.

Relevă că, ținând cont de faptul că, apartamentul pârâților este deconectat integral de la sistemul centralizat de încălzire, calculul plății a fost efectuat conform pct. 8 din Anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/ reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.191 din 19 februarie 2002 și, anume, în mărime de 20 % din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului.

Invocă că, exercită în realitate acțiunea debitorului său, APLP nr. 54/218 și drept efect al acțiunii oblice este încasarea din contul pârâților în beneficiul APLP nr. 54/218 a datoriei pentru consumul energiei termice.

Solicită încasarea în mod solidar din contul lui Petru Ciobanu și al Angelicai Ciobanu în beneficiul APLP nr. 54/218 a datoriei pentru consumul energiei termice în mărime de 4 651,92 lei și în beneficiul SA „Termoelectrica” a taxei de stat în mărime de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2016 a fost admisă acțiunea și au fost încasate în mod solidar de la Petru Ciobanu și Angelica Ciobanu în beneficiul APLP nr. 54/218 datoria în mărime de 4 651,92 lei și în beneficiul SA „Termoelectrica” taxa de stat în mărime de 270 lei.

Prima instanță, admitând acțiunea și-a argumentat concluzia prin faptul că, în temeiul prevederilor art. 599 din Codul civil, SA „Termoelectrica” este în drept să înainteze prezenta acțiune împotriva pârâților Petru Ciobanu și Angelica Ciobanu, în condițiile în care APLP nr. 54/218 nu a acționat în judecată consumatorii restanți pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice.

Totodată, prima instanță a reiterat că, conform scrisorii APLP nr. 54/218 din 15 iunie 2012, prin apartamentul pârâților nu traversează coloanele de încălzire centralizată și blocul locativ nu dispune de etaj tehnic, însă deține subsol în care sunt amplasate sistemele ingineresti ce alimentează blocul cu apă potabilă, apă caldă, canalizare și agent termic, astfel, pârâții sunt obligați să achite costul energiei termice în mărimea stabilită în pct. 8 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017 a fost respins apelul declarat de către Petru Ciobanu și Angelica Ciobanu și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 05 mai 2017, Petru Ciobanu și Angelica Ciobanu au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârile judecătorești sunt ilegale, deoarece instanțele de judecată au aplicat eronat normele de drept material și, anume, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a fost interpretată în mod eronat legea, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele cauzei și raporturile juridice, care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și au fost apreciate arbitrar probele, la fel, au fost încălcate prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ale art. 1 din Primul Protocol adițional al Convenției și ale art. 46 din Constituția Republicii Moldova.

Menționează că, concluziile primei instanțe vin în contradicție cu circumstanțele cauzei, or, din materialele cauzei reiese cert că, apartamentul lor a fost debransat de la serviciul de aprovizionare cu agent termic în strictă conformitate cu prevederile legale și nu beneficiază de acest serviciu.

Invocă că, au sistem de încălzire autonomă, astfel, nu sunt consumatori și nu beneficiază de serviciile furnizorului, mai mult, acesta fizic nu are posibilitate de a le livra energie termică, circumstanțe care exclud posibilitatea încheierii unui contract în acest sens.

Relevă că, nu și-au exprimat dorința de a se folosi de serviciul centralizat de încălzire, nu au încheiat un contract de furnizare a energiei termice cu APLP nr. 54/218 sau SA „Termoelectrica”, astfel, nu pot fi considerați ca consumatori și obligați să achite costul serviciului, care în realitate nu a fost prestat și de care nu se folosesc.

Astfel, consideră că, instanța de judecată, conform prevederilor art. 220 alin. (1) din Codul civil, urma să stabilească inexistența raporturilor juridice între ei ca consumatori ai energiei termice pe de o parte și gestionarul fondului locativ APLP nr. 54/218 și furnizorul SA „Termoelectrica” pe de altă parte.

Prin urmare, invocă că, argumentul instanței de apel precum că, conform prevederilor art. 25 din Legea nr. 1402 din 24.10.2002 cu privire la serviciile

publice de gospodărie comunală, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator, este lipsit de temei, mai mult ca atât, acesta vine în contradicție cu prevederile art. 12 (10) alin. (2) din Legea nr.105 din 13 martie 2003 cu privire la protecția consumatorilor, care reglementează că, agentul economic este obligat să importe și/sau să pună la dispoziție pe piață numai produse ce corespund cerințelor prescrise sau declarate, să presteze servicii, inclusiv servicii comunale, numai în bază de contract încheiat individual cu consumatorii și/sau cu reprezentanții legali ai acestora, precum și cu art. 51 alin. (1) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, care stipulează că, prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale pentru proprietari sau locatari se efectuează în baza contractelor încheiate direct între prestatorii de servicii și proprietari sau locatari.

Susțin că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 25 din Legea nr.1402 din 24 octombrie 2002 cu privire la serviciile publice de gospodărie comunală, nu a aplicat prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr.105 din 13 martie 2003 cu privire la protecția consumatorilor și ale art. 51 alin. (1) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe.

Consideră eronată concluzia instanței de apel precum că, ei ca consumatori sunt obligați să achite plata pentru încălzire în mărime de 20% din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului, deoarece în blocul nr. 18 din str. Podul Înalt, mun. Chișinău lipsește etajul tehnic și nu sunt locuri de uz comun care necesită încălzire iar prin apartamentul lor, amplasat la ultimul etaj al blocului nu trece nici o coloană de încălzire tranzitorie.

Mai invocă că, în subsolul blocului există rețele termice, însă acestea sunt izolate termic, fapt ce exclude pierderile normative de energie termică în aceste încăperi.

Relevă că, existența rețelelor termice în subsol nu are nici o legătură cu funcționarea sistemelor ingineresti de alimentare cu apă și canalizare, respectiv, nu pot fi obligați să suporte cheltuieli pentru energia termică pe care o generează acele țevi din subsol, circumstanță care demonstrează lipsa pierderilor normative de energie termică în subsol.

Astfel, menționează că, condițiile necesare pentru perceperea plății pentru energia termică în mărime de 20% stabilite în pct. 8 al Anexei nr. 7 din Regulamentul enunțat, nu există.

Declară că, intimata nu a probat existența temeiurilor legale de perceperea plății pentru energia termică în mărime de 20 %, dar dimpotrivă, au fost prezentate documente și înscrisuri, care confirmă faptul că, nu sunt temeiuri legale pentru calcularea cuantumului de 20% din costul energiei termice pentru un metru pătrat din apartamentul lor, deoarece nu beneficiază în nici un mod de serviciile SA „Termoelectrica”.

În acest context, consideră că, în speță au fost aplicate eronat prevederile pct. 8 și 81 din Anexa nr.7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și

achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, deoarece nu există circumstanțele de fapt necesare.

Susțin că, instanțele de judecată, la judecarea cauzei, nu au pus în discuție și nu au examinat toate problemele ridicate de ei, astfel, încălcând principiul contradictorialității și egalității părților în fața legii, mai mult, instanțele nu au examinat și nu au dat apreciere deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2015, prin care a fost casată încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 17 decembrie 2014, pronunțată în cauza civilă la cererea depusă de APLP nr. 54/218 împotriva lor și anulată ordonanța din 14 noiembrie 2014, prin care a fost încasată din contul lor în beneficiul APLP nr. 54/218 suma de 2 034,48 lei, cu titlu de datorie.

Prin referința depusă la data de 22 iunie 2017 SA „Termoelectrica” a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Petru Ciobanu și Angelica Ciobanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Petru Ciobanu și Angelica Ciobanu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Petru Ciobanu și Angelicăi Ciobanu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Petru Ciobanu și Angelica Ciobanu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Ion Druță

Mariana Pitic